

др Вишомир ПОПОВИЋ
редовни професор Правног факултета Универзитета у Бањој Луци

ПРАВО РАСПОЛАГАЊА УДЈЕЛИМА ДРУШТВА СА ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШЋУ У ПРАВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Резиме

Друштво са ограниченом одговорношћу сада у ред друштвава кайишала и један је од најактивнијих облика организовања. Пренос оснивачких удјела између чланова друштва је у праву слободан, а у односу на трећа лица је ограничен, обзиром да оснивачи, у односу на њих, имају право рече кувине.

Кључне речи: *друштво са ограниченом одговорношћу, оснивачки удјели, пренос оснивачких удјела.*

I Појам и значај друштва са ограниченом одговорношћу

У правној теорији и доктрини постоји бројна, како домаћа, тако и инострана литература која анализира правни статус друштва са ограниченом одговорношћу. Међутим, имајући у виду правну природу и карактер ове врсте рада, ми се тиме нећемо посебно бавити, али ћемо, ради лакшег разумијевања овог рада, указати само на неке од његових особина.

Друштво са ограниченом одговорношћу је настало из потребе комбиновања карактеристика типичних друштава лица (личне особине чланова друштва битне су за настанак, постојање и промјену члан-

ства и престанак друштва) и типичних карактеристика друштва капитала (ограничена одговорност за ризик пословања друштва на висину њиховог улога у друштво), те отуда има особине и једних, и других друштава.¹ Управо ове карактеристике чине ово друштво, у односу на остале облике друштава (акционарско, ортачко и командитно друштво), не само препознатљивим, него и популарним, тако да, у односу на поређење са осталим облицима друштава, ово друштво спада у најбројније облике.

Исто као код акционарског друштва почетна средства за рад друштва са ограниченом одговорношћу, настају улозима оснивача, који чине његов основни капитал. За разлику од акционарских друштава, оснивачи друштва са ограниченом одговорношћу не добијају акције за своје улоге, а друштво може члановима издати потврде о удјелима, али оне немају својства хартија од вриједности, ради чега се удјели у друштву теже преносе, па су чланови друштва са ограниченом одговорношћу чвршће везани за друштво, него акционари.² За разлику од акционарског друштва у коме једно лице може имати више акција истог акционарског друштва, сваки члан друштва са ограниченом одговорношћу може имати само један удио у друштву. У случају да један члан друштва стекне удио од другог члана друштва, његов удио се сразмерно повећава и он неће имати два удјела. Један удио може имати више власника. Иако ово друштво комбинује карактеристике друштава лица и друштава капитала, у правној науци превладава становиште да оно спада у друштво капитала. То из разлога, што се односи између чланова друштва уређују зависно од величине средстава, која су они уложили у друштво. Међутим, води се рачуна и о личним односима између чланова друштва, што код акционарских друштава, као правих друштава капитала, није од значаја.³ Друштво се оснива симултано и није могуће оснивање друштва јавним уписом улога.⁴

Улози оснивача могу бити у новцу, стварима и правима израженим у новчаној вриједности, односно могу бити новчани или неновчани, укључујући и извршени рад и пружене услуге у друштву⁵ и морају бити уписани у тој висини да покривају основни капитал.

1 Мирко Васиљевић, *Привредна друштва, домаће и ујоредно право*, Београд, 1999, стр. 157.

2 Драго Дивљак, „Удјели код друштва са ограниченом одговорношћу“, *Право, теорија и пракса*, бр. 8-12/93, стр. 24.

3 Ивица Јанковец, *Привредно право*, Београд 1990, стр. 62-63.

4 Јакша Барбић, „Друштво са ограниченом одговорношћу у Југославенском праву“, *Привреда и право*, бр. 7-8/90, стр. 504.

5 Закон о привредним друштвима Републике Српске (*Сл. гласник Републике Српске*, бр. 127/08), чл. 105.

Новчани дио основног капитала друштва са ограниченом одговорношћу према Закону о привредним друштвима Републике Српске на дан уплате је износио 2.000,00 КМ, с тим што се најмање половина уплаћивала на привремени рачун до регистрације друштва, а остатак се уплаћивао на рачун друштва у року од двије године, од дана регистрације. Међутим, измјенама овог Закона од 18. јула 2013. године,⁶ „новчани дио основног капитала друштва са ограниченом одговорношћу износи најмање 1 КМ (једна конвертибилна марка), и уплаћује се на привременни рачун до регистрације друштва“.⁷

Друштво са ограниченом одговорношћу може бити једночлано или вишечлано, зависно од тога да ли га је основао један оснивач или више оснивача. Оснива се оснивачким актом који може бити у форми одлуке о оснивању, код једночланих друштава и у форми уговора код вишечланих друштава. Уговором о оснивању се уређују међусобни односи, односно права и обавезе оснивача.

Према члану 99 Закона о привредним друштвима Републике Српске,

- 1) Друштво са ограниченом одговорношћу јесте привредно друштво које оснива једно или више правних и/или физичких лица, у својству чланова друштва, ради обављања одређене дјелатности под заједничким пословним именом.
- 2) Друштво са ограниченом одговорношћу одговара за своје обавезе цјелокупном имовином.
- 3) Члан друштва са ограниченом одговорношћу не одговара за обавезе друштва, осим до износа неунесеног улога у имовину друштва.
- 4) Друштво са ограниченом може имати највише 50 чланова.
- 5) Ако се број чланова друштва са ограниченом одговорношћу повећа изнад броја чланова из става 4 овог члана, али не више од 100 чланова, и ако се тај број одржи у периоду дужем од годину дана, то друштво мијења правну форму у форму затвореног акционарског друштва.

6 Вид. Закон о измјенама и допунама Закона о привредним друштвима (Сл. гласник Републике Српске, бр. 67/13), чл. 4.

7 Претпоставља се да се законодавац определијелио на овакву измјену Закона ради очекивања оснивања већег броја друштава са ограниченом одговорношћу, и повећања веће стопе запослености. Међутим, овај приступ може имати и негативне последице, јер доводи у питање озбиљност основаног друштва које *de facto* и *de iure*, нема никаквих средстава, без којих је оно кредитно неспособно и истовремено пружа могућност оснивања мање озбиљним оснивачима.

Према Закону о привредним друштвима Федерације Босне и Херцеговине,⁸

„Друштво са ограниченом одговорношћу је друштво чији је основни капитал подијељен на удјеле.

За обавезе друштва са ограниченом одговорношћу члан друштва одговара својим удјелом.

Удјели оснивача друштва са ограниченом одговорношћу могу бити различити, а сваки оснивач може стећи само један удео.“

Закон о привредним друштвима Републике Србије прописује да „друштво са ограниченом одговорношћу је друштво у коме један или више чланова друштва имају удјеле у основном капиталу друштва, с тим да чланови друштва не одговарају за обавезе друштва, осим у случајевима предвиђеним чланом 18 овог Закона“.⁹

У пракси је овај облик предузећа погодан ако се мањи број лица која се познају и између којих постоји однос повјерења, жели заједнички бавити неком привредном дјелатношћу, без личне имовинске одговорности и уз улагање мањег капитала, него што је потребно за оснивање акционарског друштва.¹⁰

II Пренос удјела у друштву

Иако друштво са ограниченом одговорношћу спада у друштво капитала, јер је несумњиво да елементи капитала у њему претежу, оно у себи ипак има и персоналне елементе, који нарочито могу доћи до изражаја код преноса оснивачких удјела, било између самих чланова друштва, или преносом удјела трећих лица. Самим оснивачима, који су се за оснивање друштва определијелили са високим степеном повјерења, било као чланови породице или из неких других разлога, није свеједно на кога ће бити пренесен оснивачки дио оснивача чијим преносом практично престају његова досадашња права и преносе се на друго лице. Ово нарочито долази до изражаја када се ради о преносу оснивачких удјела на тзв. трећа лица, односно лица изван друштва. У овом контексту, сасвим оправданим могу се прихватити постојања читавог низа ограничења у упоредном праву и националним законодавствима, док су у овом другом случају, када се ради о преносу оснивачких удјела

8 Закон о привредним друштвима Федерације БиХ (Сл. новине Федерације БиХ, бр. 23/99), чл. 309.

9 Поближе о томе видјети чл. 139, у вези са чл. 18, Закон о привредним друштвима Републике Србије (Сл. гласник РС, бр. 36/2011, 99/2011), чл. 139 у вези са чл. 18.

10 И. Јанковец, *нав. дело*, стр. 63.

између самих чланова друштва, упоредно право и национална законодавства много флексибилнија и либералнија.

III Пренос удјела трећим лицима

Затвореност друштва са ограниченом одговорношћу у односу на трећа лица, као крунска разлика, у односу на акционарска друштва и сличност у односу на друштва лица, најбоље је видљива из режима преноса удјела трећем лицу.¹¹

Ова затвореност, уствари представља оправдану бојазан да кроз преношење оснивачких удјела од стране члана друштва, неком трећем лицу не дође до поремећаја већ постојеће хармоније самих чланова и у том контексту треба посматрати настојања неких националних закона за прописивањем строжијих правила за пренос удјела трећим лицима. Најстрожија правила у овом контексту прописује Швајцарско право које за пренос удјела трећем лицу захтијева сагласност 3/4 чланова који представљају 3/4 капитала друштва (кумулација чланова и гласова), али не искључује да се уговором предвиде и друга ограничења, па чак и потпуно искључење преноса удјела на трећа лица.¹² Слична рјешења садрже и Француско право, које захтијева сагласност већине чланова који представљају 3/4 капитала друштва (комулација чланова и капитала), као и Чешко право, које, поред сагласности скупштине друштва за пренос удјела трећем лицу тражи, односно оставља могућност да се оснивачким актом предвиди и другачије.¹³

За разлику од горе наведених права њемачко право има најлибералнији режим по којем је преносу удјела на треће лице слободан (захтијева се да то учини јавно-бележничким актом), али ако се уговором утврди сагласност органа управљања друштва (нпр. ако је ријеч о удјелу члана друштва који је преузео према друштву тзв. споредне чинидбе), она изостане, сагласност може дати и суд (суд може да одбије давање сагласности само ако нађе да зато постоје ваљани разлози – пренос би нанео штету друштву, члановима и повјериоцима).¹⁴

Међутим, Уговором о оснивању друштва могуће је искључити могућност преноса удјела трећем лицу. Ово проистиче из тзв. наглаше-

11 М. Васиљевић, *нав. дело*, стр. 189.

12 Поближе о томе вид. Швајцарски закон, чл. 791, наведено по Мирку Васиљевићу, *нав. дело*, стр. 189.

13 Поближе о томе видјети, члан 45. Француски Закон о трговачким друштвима, чл. 45 и 115 ст. 1 и 2 и Чешки трговачки закон, наведено по Мирку Васиљевићу, *нав. дело*, стр. 189.

14 Мирко Васиљевић, *Водич за примену Закона о привредним друштвима*, Београд, 2011, стр. 213.

ног персоналног карактера овог друштва, а о чему је било више говора у претходном дијелу овог рада. Тако нпр. правна пракса у Њемачкој је развила неколико типова клаузула о ограничењу преноса удјела (винкулирања). Прво, постоје клаузуле којима се тражи сагласност скупштине, свих или појединих чланова друштва или управе. Друго, клаузуле о праву прече куповине осталих чланова друштва и самог друштва и треће, клаузуле којима се дјелимично ограничава могућност преноса тако да се дозвољава пренос само одређеним лицима или члановима породице или се, пак, забрањује пренос у конкретним околностима (пренос удјела конкуренту).¹⁵

Закон о привредним друштвима Републике Српске и Републике Србије, иако у начелу полазе од тзв. слободног преноса, прописује ограничења преноса овог права трећим лицима и установљавају право прече куповине чланова друштва као законско диспозитивно право, уз могућност искључења или ограничења на аутономној основи.¹⁶

И енглеско право прописује ограничења преноса удјела у друштву са ограниченом одговорношћу, кроз статут које може да буде кумулативно или сепаративно. У првом случају, борд директора има право да одбије упис преноса у књигу удјела или да тај пренос услови својом одлуком. У том случају, преносилац удјела се може обратити суду, а суд може одобрити пренос и наредити регистрацију преноса само ако установи да је борд директора поступао несавјесно, а терет доказивања је на потенцијалном преносиоцу. Друга форма рестрикције преноса удјела јесте право прече куповине постојећих чланова друштва, у складу са законом и статутом.¹⁷

Другим ријечима, удјели у друштву са ограниченом одговорношћу су у начелу преносиви на друга лица, али слобода преноса удјела је, практично у свим правима коригована бројним правилима, којима се у циљу заштите интереса чланова друштва, овај пренос ограничава и регулише. Ограничење преноса може бити прописано самим законом на императиван и диспозитиван начин, а може на основу закона бити утврђено и статутом, односно уговором о оснивању друштва. При томе се најчешће прави разлика, између услова за пренос удјела на другог члана друштва и само друштво и услова који важе за пренос удјела на треће лице.¹⁸

15 *Ibid.*

16 Поближе о томе вид. Закон о привредним друштвима Републике Српске, чл. 120 и Закона о привредним друштвима Републике Србије, чл. 160.

17 Поближе о томе видјети: М. Васиљевић, *Водич за њрмену Закона о њривредним друштвима*, стр. 213.

18 Стеван Шогоров, „Право пречег стицања удјела у друштву с ограниченом одговорношћу“, *Право и њривреда*, бр. 5-8/2008, стр. 22.

IV Пренос удјела у д.о.о. у праву Републике Српске

Закон о привредним друштвима Републике Српске, у правилу, суштински садржи рјешења по узору на Закон о привредним друштвима Републике Србије, иако постоје одређене термилошке разлике које нису од нарочито битног значаја. Ова истовјетна рјешења произилазе као из појмовног дефинисања друштва са ограниченом одговорношћу, тако у односу на оснивачке акте, међусобна права и обавезе чланова заснована на уговору о оснивању, правној природи и карактеру оснивачких удјела, њиховом преносу, ограничењима преноса итд.

Закон у основи разликује пренос удјела члановима друштва или њиховим члановима породице и преноса трећим лицима.

У првом случају, закон прописује да се „удио члана друштва са ограниченом одговорношћу може слободно преносити, ако овим законом, оснивачким актом или уговором чланова друштва није другачије одређено, и то:

- а) другом члану друштва или друштву,
- б) супружнику преносиоца, брату, сестри, претку, потомку или супружнику потомка,
- в) законском заступнику или наследнику члана друштва након његове смрти, и
- г) статусном промјеном у складу са овим законом.¹⁹

Дакле, закон у овом случају не искључује могућност ограничења, било самим законом, оснивачким актом, или уговором чланова друштва.

У другом случају, тј. у случају када се ради о преносу оснивачког удјела трећем лицу, Закон уводи одређена ограничења преносиоцу удјела на тај начин што га обавезује да „прије него што понуди свој удио или дио удјела трећем лицу, који није члан друштва, је дужан да тај удио или дио удјела понуди друштву“. У случају да друштво не искористи право пречег стицања у року одређеном оснивачким актом или уговором чланова друштва о чему одлуку доноси скупштина чланова друштва, понуда се доставља другим члановима друштва, у складу са оснивачким актом или уговором чланова друштва. Ако друштво са ограниченом одговорношћу, односно чланови друштва не обавијесте члана друштва који продаје удио у одлуци у року утврђеним оснивачким актом или уговором чланова друштва, сматра се да је понуда одбијена.

19 Закон о привредним друштвима Републике Српске, чл. 120 под насловом „Ослобађање ограничења преноса“.

Друштво са ограниченом одговорношћу, односно чланови друштва могу дати против-понуду члану друштва који нуди продају удјела, а члан мора дати друштву, односно члановима друштва писано обавијештење о прихватању против-понуде у року од десет дана од дана пријема против-понуде, а ако члан друштва који нуди продају удјела не одговори у том року, сматра се да је против-понуда одбијена.

Друштво са ограниченом одговорношћу које прихвати понуду за стицање удјела члана друштва, може расподијелити дио или цио стечени удио једном или већем броју чланова друштва ако сви чланови друштва који су гласали за стицање удјела одобре такву расподјелу. Ако друштво са ограниченом одговорношћу не може због ограничења плаћања, да изврши стицање удјела члана друштва, чланови друштва који су гласали за куповину удјела обавезни су да купе удио сразмјерно свом удјелу у основном капиталу друштва.

Ако је понуда члана друштва са ограниченом одговорношћу друштву, односно члановима друштва за стицање удјела одбијена, тај члан може пренијети свој удио или дио понуђеног удјела трећем лицу по цијени и у складу са другим условима своје понуде друштву, односно члановима друштва или по вишој цијени, у року од 60 дана од дана обавјештења о одбијању његове понуде од друштва и чланова друштва, односно од дана истицања рока за обавјештавање о одлуци скупштине чланова друштва и чланова друштва утврђеног оснивачким актом или уговором чланова друштва.²⁰

За разлику од Закона о привредним друштвима Републике Србије, који у члану 160, носи наслов „Слобода преноса удјела – основно правило“, прописује да је пренос удјела слободан, осим ако је овим законом или оснивачким актом другачије одређено, Закон о привредним друштвима Републике Српске, ову слободу преноса, мада са одређеним ограничењима, у складу са Законом, оснивачким актом или уговором чланова друштва априори веже за чланове друштва и чланове њихових породица, правећи на тај начин формално-правну разлику између чланова друштва и трећих лица. Дакле, Закон о привредним друштвима Републике Србије, прописујући да је пренос удјела слободан, а да чланови друштва имају право прече куповине који је пренос трећем лицу, практично само *de iure*, говори о слободи преноса, јер ову слободу ограничава право прече куповине, док Закон о привредним друштвима Републике Српске само *de iure* у почетку прави ову разлику, *de facto*, у односу на трећа лица садржи иста ограничења као и Закон о привредним друштвима Републике Србије који у начелу говори о слободном

20 Поближе о томе вид. Закон о привредним друштвима Републике Српске, чл. 121.

преносу удјела. У том смислу ова, као и читав низ других разликовања, треба посматрати више као разликовања терминошке, а не као суштинске природе.²¹

Оно што је значајно поменути јесте чињеница да Закон о привредним друштвима Републике Српске и код преноса удјела у судском извршном поступку даје члановима друштва право прече куповине у односу на лица која би се као повјериоци појавили у овом извршном поступку.²²

Што се, пак, тиче самих услова и последица преноса Закон прописује да се удио преноси уговором у писаној форми са нотарски овјереним потписима преносиоца и стицаоца и да за пренос удјела није потребна измјена оснивачког акта друштва са ограниченом одговорношћу, осим ако је тим актом другачије одређено. Преносилац удјела и стицалац удјела су обавезни да без одгађања пријаве друштву са ограниченом одговорношћу пренос удјела, промјену члана и вријеме промјене, ради уписа у књигу удјела, а сам пренос има правно дејство према друштву са ограниченом одговорношћу од дана пријема обавјештења о преносу. Стицалац удјела постаје члан друштва кад се писаним путем сагласи да постане члан и назначи да га обавезује оснивачки акт и уговор чланова друштва и када се у складу са законом упише у књигу удјела.

Што се, пак, тиче преноса удјела на наследнике, он има правно дејство у складу са актом о наслеђивању.²³

Иако Закон о привредним друштвима Републике Српске децидно не прописује о којим врстама уговора је ријеч, када се ради о преносу оснивачких удјела, произилази да се тај пренос може учинити сваким правним послом који је усмјерен преносу пословног удјела.²⁴

Пренијети се може и будући пословни удио, тј. онај који ће тек настати уписом друштва у судски регистар, настанком друштва правне особе или повећањем темељног капитала друштва, уписом тог повећања у судском регистру. Обвезно правни посао којим се преузима обвеза преноса постоји прије настанка пословног удјела, а пренос ће се остварити када настане пословни удио. То омогућује будућим пословним удјелима да располажу и чланови преддруштва, што је важно

21 Чини се да, иако ова два закона садрже истовјетна рјешења, да су рјешења из Закона о привредним друштвима Републике Србије на доста јаснији и прецизнији начин дефинисала пренос права оснивачких удјела у д.о.о., у односу на рјешења из Закона о привредним друштвима Републике Српске.

22 Закона о привредним друштвима Републике Српске, чл. 122.

23 Поближе о томе вид. Закон о привредним друштвима Републике Српске, чл. 123.

24 Поближе о томе вид. Јакша Барбић, *Право друштва*, Загреб, 2007, стр. 1095.

због финансијских конструкција којима се осигуравају средства за рад друштва и за остварење већих пословних подхвата, у којима је оснивање друштва са ограниченом одговорношћу само један од сегмената.²⁵

Преношење удјела могуће је правним послом *inter vivos* и *mortis causa*. Удио се може продати или поклонити завештати тестаментом. До преноса удела може доћи и универзалном сукцесијом – у случају смрти физичког лица или статусних промена правног лица.²⁶

V Закључна разматрања

Друштво са ограниченом одговорношћу спада у ред најатрактивнијих привредних друштава, како ради једноставности у његовом оснивању, тако и ради одговорности његових оснивача, његовог пословања, преноса оснивачких удјела итд. Иако у себи садржи елементе друштава лица, у њему ипак претежу елементи друштава капитала, па је ради тога сврстан у ову групу друштава. За преузете обавезе друштво одговара свом својом имовином (потпуна одговорност), док његови чланови као оснивачи су без одговорности за обавезе друштва и сnose ризик само до висине оснивачког удјела. Оно је правни субјект, који стице правни субјективитет уписом у судски регистар. Има своју имовину, одвојену од имовине његових чланова којом обавља своју дјелатност и одговара за преузете обавезе. Може се оснивати за обављање било које привредне дјелатности, затвореног је типа са елементима *intuitu personae*. Може бити једночлано или вишечлано, зависно од тога да ли га оснива један или више оснивача. Удјели оснивача могу бити у новцу, стварима и правима, а оснивачки удјели нису хартије од вриједности. Зависно од висине оснивачких удјела чланови друштва имају различито припадајућа права, као на пр. право гласа, учешћа у добити, учешћа у ликвидационом поступку, и друга. Друштво је дужно да води књигу удјела.

Пренос удјела чланова друштва је у правилу слободан, ако закон, оснивачки акт или уговор не прописују другачије, и то између чланова друштва и њихових сродника. У случају преноса оснивачког удјела трећем лицу, члан друштва са ограниченом одговорношћу прије него што понуди свој удио или дио удјела трећем лицу, дужан је да тај удио или дио удјела понуди друштву. Чланови друштва имају право прече куповине при преносу удјела и у судском извршном поступку. Удио се, у праву Републике Српске преноси уговором у писаној форми са нотарски овјереним потписима, преносиоца и стицаоца.

25 *Исто*.

26 Поближе о томе вид. Дијана Марковић Бајаловић, *Право привредних друштава*, Источно Сарајево, 2011, стр. 162–163.

Пренос удјела не мијења било шта у имовини друштва, већ врши одговарајуће промјене у персоналној имовини лица између којих се одвија пренос, а лица на које је извршен пренос ступају у правни положај свог претходника.

Vitomir POPOVIĆ, PhD

Professor at the Faculty of Law, University of Banja Luka

THE RIGHT OF DISPOSITION WITH SHARES OF LIMITED LIABILITY COMPANY UNDER LAW OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Summary

*Limited liability company has become one of the most prevalent business forms, due to its constitutional simplicity, its founders' liability, its business dealings, transfer of founders' shares, etc. Although it contains elements of proprietorship and partnership, corporate elements still prevail, thus classifying it as a corporation. For assumed obligations the company accepts full liability, while its members as subscribers are released from liability for the company and assume the risk equal to their founders' shares. The company is a legal subject, which attains its legal subjectivity by way of entering into a register of companies. It owns property in its own name, distinct from the property of its members, to perform its business and accept liability for assumed obligations. It can be constituted for the purpose of performing any business activities; it is a closed-type business form with elements of *intuitu personae*. It can be a single or multiple member business, depending on the number of subscribers. The subscriber shares can be in cash, assets and rights, wherein securities are not considered subscriber shares. Relevant to their subscriber shares, company members are assigned different associate rights, such as voting right, the right to share of dividends, the right to partake in the liquidation process, etc. The company must manage a share ledger.*

Transfer of shares of company members is, generally speaking, liberal, unless the Statute, the Articles of Association or Contract prescribe otherwise, and is performed among company members and their successors. In case of transfer of subscribed shares to a third party, a company member is required, prior to offering his share or its part, to the third party, to offer that share or its part to the company. The company members have pre-emption rights or the right of

“first refusal” in the course of transfer of share and in the judicial enforcement process. The share, by laws of the Republic of Srpska, is transferred in writing by way of notarized contractual agreement between transferor and acquirer.

Transfer of shares does not make any changes in the company property, but changes in personal property of individuals who perform transfer, and persons who acquire shares replace the position of their predecessors.

Key words: *limited liability company, subscribed shares, transfer of subscribed shares.*